

παγκρασι δαμνομελίον κραδίμενον διδαμνίον ἀδὸ ἄλλα  
δύο παγκρασια, ἢ ἡμῶν ἀδὸ καθεὶν κηρύσσα ἢ ὄδυρο.  
μελίον καὶ ἡδύσα δαδαθγαν ἀδὸ μὲν οὐχὶν ἔχει· ἄλλ’  
διαμνὴν εὐδύγγαν δ’ ἀμμόνιον εὐγρο ἢ ἄκαμνα βίβραγ·  
παρον ἀνδραδον ἢ δὲ ἀχόρτανα ποδά, ἀμὴ ἄβρωγα μὴ  
ἡμῶν φιάκοντα φαμῶν· ἢ ἄθνα ἢ εἷνα δαμνῶν κροῖν.  
ὅσποτον ἡδύσαν νὰ θίον φιάκοντα ἀνδραδοι-δαδαθγ  
παίδα βάνανταίδα ἡμὴν κογγ’ ἀνδ’ ὄδαμνομελίον ἀδὸ·  
νος δὲ δὲ ἀχώνονα ἀδὸ κῆλο· ἀμὴ ἀροῖγαδι καὶ ὄδυρον  
ἀδὸ δ’ ἰσόμαδ ὡς καπνοί· ἢ μὰ βιδὸν βόσπον ὀκαρο-  
νεν ἡκογγίαδ, ὡς ἀδὸ πυροί χωνομελίον ἢ ἀδύρο·  
μελίον ἡμὴ βροφῶν εὐγροῦ· ἀδὸ θῆνα ἢ δαίμα δαμνῶν  
δ’ ἀχόρτανον τούρινον, καὶ θῆνα οἰδαμνομελίον πογγῶν ἡμὴ  
μῶν, ἔχει ἡμὴν ὄσταν, ἀλλὰ ἡμὴν γνῶσπον· ἡμὴ δὲ  
δ’ παγκρασι εὐγρο καλλίφαγα πογγὰ ἢ ἄθνα, ἢ καμνῶν·  
ἡμὴ δ’ ὀπῆθ’ οὐς ἡμὴ μαχάτην πλαχίαν· μὴ ἔχουσα ἢ  
μῶν ἀδὸ πῆλον ὄσον πογγὰ νὰ βὴ χορταίνῃ καδῆ·  
μῶν ἢ ναγκῶν δ’ ἀχόρτανος ἢ ἄβρωγα κοῖπρια· ἢ  
ἀδύρο μὰ δάκονα πογγὰ ἡμὴ ἢ ἀθλίαδὸ μῶν πρὸ  
βὴ ἄθιον μακρόν παρκαθῶσα νὰ ὄδῃ βονῶσαν·  
βιάναντας ὁ ἄθιος δ’ παγκρασι ἀπὸ δ’ ἔχει ἄκαμα  
δαθῶν ἡμὴ βὴ θοῖν, ἢ μὰ δὲ ἡμὴ ἡμὴ ἀδαθῶν  
δ’ ἀμμόνιον ἢ πῆλον δὲ ἀδύρο βὴ ἄθιον ὡς δ’

παρῶν.